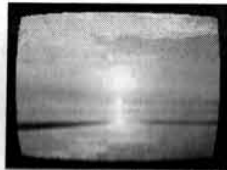

Jasper van den Brink Camera op voorhoofd

Harco Haagsma Sun TV

Sprenger/Spinhoven
Funkturn Telecafe Berlin

Jasper van den Brink Jouer au
bowling

Jasper va

Danka van Klaveren Eldorado

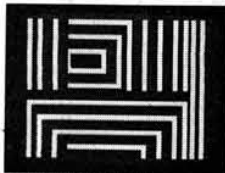
T e l e v i s i e

Ik denk meteen aan Loekie, als het verschrikkelijke boegbeeld. Ik denk aan de verbeelding van de macht, de verbeelding van de schoonheid, de verbeelding van de vijand en wie nieuws tot nieuws maakt. Aan hoe een een verzekeraar mij verteld vrij te zijn, zijn, vrij te denken. Aan de gretigheid waarmee de mensen hun

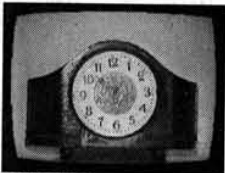
Sommige kabe kanaal, waar i kopen. In Amsterdam mensen in 190 van de zendtij kabel-kranten

P . A . R . K .

door Harma Staal

Frank Holz Cubic output

Ivo Jeske Frame

Jasper van den Brink/Dick Tuinder
Huilende meisjes

Kuno Terwindt Mag dat?

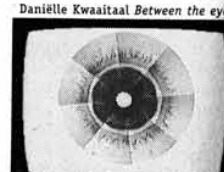
Chiel Snijders Vuil

Louis Mangèl/Kali V.D.M. Vagina

Henk Wijnen die Niesen

Daniëlle Kwaaitaal Between the eyes

Pepi It Flip w

intimiteit ten aanzien van geluk en ongeluk publiek willen maken. Omdat je dan bestaat. Aan de makers die omwille van de cijfers daarop inspelen en die intimiteit op steeds grovere wijze schenden. Aan hoe alles maar dan ook alles ingezet wordt tot vorming van een wereldbeeld dat, de schaamte voorbij, enkel via een streng normatief en moralistisch stelsel, de enkeling klein doet voelen, de enkeling doet verlangen naar iets buiten hemzelf, zijn denken manipuleert, zijn verbeelding doodt en het ontluisterende doel dient hem economisch hanteerbaar te houden. Het panoptisch model van Foucault in de vorm van een beeldbuis.

En dan zie ik de achterkant van de televisie aan de voorkant, zie ik eindeloos vallend bestek, zie ik de televisie als een vliegenkast, zie ik een camera gericht op de kijker, zie ik een verzameling beeld en geluidsruizen, zie ik een slapende baby, zie ik een wit konijn, een rode rinkelende telefoon, zie ik een uitzending in morsecode, zie vormen en kleuren in een eindeloze lus.

Elk van een uur lang, dagelijks in de nacht op de Amsterdamse kabel. Eindelijk wordt er eens anders ingezet en zie ik puur individuele verbeeldingen van het dagelijkse of het intieme of het fantastische. Ik zie geen verhaal, geen dramatische opbouw. Ik wordt niet gestuurd, het dient geen ander doel dan het ding zelf te tonen. Eindelijk een tegentoon en een mogelijkheid.

reeks programm
Eén Ding Van E
wordt er elke n
Televisie zou vo
Maarten Ploeg,
Seuskens, Jere
van den Brinke
dan tot nog toe
verklarende, op
onaangeboord l
lichtbron of fot
psychologische
beeld en gelud
insteken en wat
wordt kosteloos
daarmee eensta
kunst en kabl.
De kabel doet v
distributieput of
geluid'. Binnen
beeld en aeurs
omhelzen ene z
met de kom van
een originele de
en nullen, liet de
traceerbaar/luist
boodschap i elk
WATCH YIS ST
doef volgen PAR
aandacht mer ve